

אלו מרפות פרק שלישי חולין

מן.

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

שימה מקובצת

6 לכן נראה דהנה תריצין
ונעיצין דהבא איירי באין
נובעין, גיב (ולאנן) (ולא
כן) פירש'י לעיל לפיכך
צריך לומר הנקט עצורין
לאשמעינן דאי הן וזחלין
אסיר אע"ג דאינם נובעין,
כד ג"ל:

דבינו גרשום

[illegible]

במים במים שני פעמים אין זה 55 ופרט אלא יריבה ומיעט. פי' בקונטרס משום דכרכבו ומיעוט מדרג אלוטרין תאכלו קמח למישרי שמים ומערות דאמו כדבית ומיעוט ורבי דאסור דאילו כלל ודרשין לא הוה מתירא דרשין ואלו אלוטרין תאכלו ימרחו דקסבר חזק דבי ר' שמעון

כללם קמא דוקא ולא מרעין כלל
בהרא אלם מידי דדמי ליה בכל ד
לפרט דהיינו נועצין ואיך לומר
סוגיא לעיל דריש כלל ופרט וכלל
ואפי"ה לאיטריך ליה לתכלול להמיר
נורות שיחין ומערות קסבר כללם
בהרא דוקא והו מתברר נורות שיחין
ומערות אע"ג דלא דמו אלם בחד
שהם מיס הגדלים על גבי קרקע וכו'
פריך אז מיס הפרט מפורש מיס
הגדלים על גבי קרקע ורבי אפילו
נורות שיחין ומערות לאיטורא הוה
מזי לשטיי קסבר כללם קמא דוקא
ובע"ז עד דדמי ליה בכל דכל אלם
האמת מחזק דמתכלול דקריש להו
לעיל דברייתא והשתא לפירוש זה לא
פליגי מידי בכך מתלא סוגיא לעיל
ותנא דבי ר' יסמעאל דהכא אש
לחמיה דבי פריך בסמוך ואיפוך דאש
ומשני מרבה אזי נורות שיחין ומערות
להמירא שהם עצורין ככלים למה לא
להמיר כלל עצורין דהוה ליה לממר
דאיבעי ליה לרבוזי חריצין ונעצין טפי
לאיטורא לפי שהם נועצים מימים
ונחמלים לכך נראה ו' דהך חריצין
ונעצין דהכא איירי באין נועצין ולהכי
פריך כיון דאין נועצין מה לי נורות
שיחין ומערות מה לי חריצין ונעצין
ומשני דחריצין ונעצין אע"ג שאין
נועצין דמו טפי לימים ונחמלים שאין
עצורים ככלים אצל נורות שיחין
ומערות עצורים ככלים ולהכי סברא
להמירא והשתא למאן דריש ריבה
ומיעט מרבה חריצין ונעצין מוקי
להי נורות שיחין ומערות אצל למאן
דריש לעיל כללי ופרטי מרבה
מתכלול להמירא אפי" חריצין ונעצין
שאין עצורים ככלים כיון דאין נועצים:
דוקא

הכי במנא נמי דלמא פריש לדפנא דמנא והדר נפיל למנא התם דייני רביתיה ומנא תימרא דתניא מנין לרבית בורות שיהיו ומעורות ששווה ושותה מהן ואינו נמנע ת"ל וְתֹאכְלוּ מִכָּל אֲשֶׁר בַּמִּים וְלִיחֹשׁ דְּלִמָּא פריש לדפנא והדר נפיל אלא היינו רביתיה ה"נ היינו רביתיה אמר ליה רב חסדא לרב הונא תניא דמסייע לך כל השרץ השורץ על הארץ ילרבות יבחושין ששנינן טעמא דסיננן הא לא סיננן שרי ^באמר שמואל ^אהקישות שהתלעה באביה

קא דלא מרבי כללא בתרא אלא מירי דדמי לפרט בכל דז דריתו נוצעין ויהי' אמרן לעיל [טו.] גבי מיטע
מתרבי ראשו ארוך מכלל ופטר משום דלא דמי בכל דז ואינטריך סלעם יתירא לרבויו: ומאי מיטע
דלא סמין כדאמר' במסקא אי"ב תאכלו מאי האי ליה: ואיפוך אנא. דכיון דלאו טעמא יתב
למשירי חרין ורביא לרבויו בורות: שכן עזריק. שאין להם מולא ומנולא אלא עזריק ככלים
יס כתיב: הי סתום והי מפורס. דלאמר' לעיל [טו:] הוואל והתיר בכתום והתיר במפורס: יש לו
יר וקשקש פיר מפורס להסיר כלים בלא סימניו טהרה כדדרש לעיל [סס] ימים וגמלים הוא דלאות
לו תאכלו: מנייה הוא דקא מופשרו כלים. כדפרשתי דקאי אימיטעו דלאות דממעט אוז לו בני
לו ולא שאין לו וממילא דבכלים לא אימיטע אבל קראי דמיטעני באין לו דלאמן לעיל נמי דמיטערו
כלים לא תאכלו הא בכלים תאכלו לא הוי מפורס להסיר כלים כולי האי משום דלאוהרת לא תאכלו
התירא אשר במים לא תאכלו ומשמע טפי דבכל מימות שנעולם אפי' בכלים אוהר אלא אן הוא
מי איכא ב' כלות סמוכין זה לזה אחר הפרט דכתיב בימים וגמלים מכל שרץ המים ומכל נפש
תאכל דיש לו דלמשיר עילי אהא: דאי מהיכא הוואל אמנא. וגמלים אוחת תאכלו הא בכלים
קריש דלין לו וגלי עליה דמי מעניניהו לכלים מהיכא מעניניהו וכלים מהתירא: לפסי. לשון
מוריק מכלי אל כלי: שידרא. של תמרים הוא ומאין בהן תולעים: בלתיא. ייבי שמסנין
שם תפול תולעת על הקשים לא יראה ושם תפול לכלי ולמחר כשיראה יהא פטר שלא
תרת כדאמרן: וקעבר משום שרץ השורץ על הארץ. דכיון דרמשה והלהה קתא על הקשין נעשית
לא פירשה מן המים היא: יבחושי'. כמין יתושין דקין הנמצאות במתפתות של יין:
בבביר

ההשל פרט. הסמוך להם ותוהו ביניהם ודוּם ככלל ופרט וכלל ותרי"ג ביניהם כל ענין הפרט הלקב אי לאו תחלול קמח הוה מריצין בענין ההשל פארט אפי' צורות דמיון לפרט דברי שהן מים גדלין על גבי קרקע ודמיון השלל דכמי תחלול קמח דרשין ליה הכי מה הפרט מפורש מים נוצעין אף כל מים נוצעים ונעיצין לאיסורא וכללי ולא איתרבו צורות: ומא' מרי. ודעווי הקבוי דאף כל ומא' מרי.

ובכל כלל ופרט וכלל
הפרט מה הפרט מפור
מים נובעים מאי רבי ר'
ומאי מיעט בורות ורבי
ואימא מה הפרט מפור
קרקע אף כל מים גדי
רבי אפי' בורות שזי
וכאי מיעט מיעט כלי
אהני ליה ^אדבי ר' ישש

רחצין כגון אותן שעושין לביכרי
 נדמים: ואינא איפסא לא גרסין הלא
 עד כסיפא דשמעתא כתר מלתא
 דתנא דבי ר' שמעאל אכל הלא גבי
 תנא דבי ר' דרדרי כללי ופסטי ליה
 ואותחיה דהא כעין הפרט צעין
 ומאי כעין הפרט אית ביה דתריביה
 לאיסורא ותפיק חרצין ונעיצין:
 נדמים כמים כ' פעמים. והואל ופני
 הכללות סמוכין כשחטיל פרט
 ששחריהם ביניהם מדה נמורה היא
 שלא תדעם בכלל ופרט אלא כדכיו
 ומיעוט דלהכי פלוגיהו כחמא לפרטא
 דלא מכללא דלא תדרשיה בכלל ופרט.
 ואיכא ביה ריבה ומיעט בכלל ופרט
 דבי דרשין כלל ופרט הוי פרט פירושו
 של כלל ואין כלל אלא מה שצפוט
 דכר הווא' דכר כלל שני לך להביא
 וכשכלל לך שני אחר הפרט אהי
 לאחוי מירי דדמי ליה לפרט אלא כי
 דרשין ריבה ומיעט לא פירש המיעוט
 אלא הכריז אלא מיעט שלא תשמע
 ממנו הכל אלא הו' והדומים לו וכללו
 רבוי שני הוה מרטיין כל דדמי ליה
 ומיעוטא ואהי רבוי שני לאחוי כל
 מילי ואהי מיעוטא למעוטי מירי
 דלא דמי ליה כלל והכי מפרשין בס'
 נגמר הדין (פסחין ק"ה): גבי כל
 ההסקלן תתין דרבי ומיעוט לחודה
 מייחוי כל דדמי ליה בכל מילי. ומשום
 דרבי ומיעוט מידריש אינטריך תחלו
 לקמא למשיך בורות דלמי דרבי
 ומיעוט וריבוי לאיסורא דאילו בכלל
 ופרט דרשין ליה לא הוו מתברין
 בורות ולא אינטריב תכלין מירא

מסורת הש"ס

(א) ב"ק סד: שביעות ה' כבודות נא, (ויהא דחניא ר' יסמאל י"ג מדרת שחוריה נדרשה נהן ויהא ליכא גם מדרה זו הניחו בחימה תוס' שביעות ה' ד"ה דחניא, (ב) לעיל נח, (ג) כימס ונחלסו, רש"י, (ד) וְלִלְלָהֶם, ר' יוסף קארו.

תורה אור השלם

1. וְכָל הַשָּׂרֵץ הַשָּׂרֵץ עַל
הָאָרֶץ שֶׁקֶץ הוּא לֹא
יֵאָכֵל:
2. אֵת זֶה תֹאכְלוּ מִכָּל
אֲשֶׁר בָּמִים כָּל אֲשֶׁר לֹ
סֹנְפִיר וְקִשְׁקִשׁ בָּמִים
בִּימִים וּבְנִחִלִים אֹתָם
תֹאכְלוּ:
וַיִּקְרָא יְיָ

גליון הש"ס

גמ' קישות שחתלית.
ע"י פסחים קטו ע"ב תוס'
ד"ה קפא:

מוסף רשמי

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones